

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ
[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]
PSALMII
CARTEA A TREIA

Psalmul 88

O cântare – Un psalm al fiilor lui Core –
Către mai marele cântăreților – De cântat
cu flautul – O cântare a lui Heman,
Ezrahitul

7 *Mânia Ta mă apasă și mă năpădești cu
toate valurile Tale. – (Oprire)*

8 *Ai îndepărtat de la mine
pe toți prietenii mei,
m-ai făcut o pricină de scârbă pentru ei ;
sunt închis și nu pot să ies.*

9 *Mi se topesc ochii de suferință ;
în toate zilele Te chem, Doamne,
și-mi întind mâinile spre Tine !*

10 *Oare pentru morți faci Tu minuni ?
Sau se scoală morții să Te laude ? –
(Oprire)*

11 *Se vorbește de bunătatea Ta în
mormânt și de credințioșia Ta în Adânc ?*

12 *Sunt cunoscute minunile Tale în
întineric și dreptatea Ta în țara uitării ?*

13 *Doamne, eu Îți cer ajutorul,
și dimineața rugăciunea mea
se înalță la Tine.*

14 *Pentru ce, Doamne,
lepezi sufletul meu ?*

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

*Pentru ce îmi ascunzi fața Ta ?
15 Din tinerețe, sunt nenorocit și trag să
mor, sunt cuprins de spaima Tale
și nu știu ce să mai fac.*

16 *Mânia Ta trece peste mine,
spaima Tale mă nimicesc de tot.*

17 *Ele mă înconjoară toată ziua ca niște
ape, mă înfășoară toate deodată.*

18 *Ai depărtat de la mine pe prietenii și
tovarăși ; și cei de aproape ai mei s-au
făcut nevăzuți.*

Psalmul 89

O cântare a lui Etan, Ezrahitul

1 *Voi cânta totdeauna îndurările
Domnului,*

*voi spune din neam în neam, cu gura mea,
credințioșia Ta.*

2 *Căci zic : „Îndurarea are temelii veșnice
!”*

Tare ca cerurile este credințioșia Ta !”

3 *„Am făcut legământ cu alesul Meu” –
zice Domnul – „iată ce am jurat
robului Meu David :*

4 *„Îți voi întări sămânța pe vecie și-n veci
îți voi așeza scaunul de domnie.” (Oprire)*

5 *Cerurile laudă minunile Tale, Doamne,
și credințioșia Ta în adunarea sfinților!*

6 *Căci, în cer, cine se poate asemăna cu
Domnul ? Cine este ca Tine
între fiii lui Dumnezeu?*

[Continuarea în numărul viitor]

Editorial. O moștenire pierdută (I)

„Iată, am să mor și la ce-mi va folosi dreptul de întâi-născut ?” (Geneza 25 : 32)

Otto cel leneș, care se trăgea dintr-un neam glorios, străvechi, devenise în anul 1365 singurul moștenitor al margrafiatului de Brandenburg și Niederlausitz. [N.r. Margrafiatul era proprietatea funciară a unui margraf, a unui principe].

El a devenit prin aceasta unul dintre cei șapte prinți electori ai imperiului german. Tot ce putea să-și dorească un prinț și cavaler pentru a fi fericit, i s-a pus în brațe.

Dar în loc să-și preia îndatoririle de guvernare, Otto a dus departe de țara lui o viață risipitoare și desfrănată. El a fost chemat să apere un popor loial, în fruntea unor cete viteze, dar inima lui era incapabilă să înțeleagă înalta carieră la care a fost chemat.

Femei, serbări, băutura și jocul îi umpleau zilele. Pentru a-și acoperi risipa, și-a vândut deja după câțiva ani guvernarea asupra Niederlausitz-ului și după aceea a cedat pentru alte sume mai mari, întreaga provincie electorală.

Întotdeauna la timpul potrivit i se ofereau, când buzunarele lui era goale, noi sume pentru ipotecarea drepturilor sale.

Plăcerea și sărbătorile păreau a lua sfârșit, până când Otto a devenit deodată conștient că el pierduse toate drepturile ; acum voia să-și trateze moștenirea cu forța armelor. El s-a dus repede în provincie, a adunat laolaltă câteva cete slabe, dar acestea n-au putut să se împotrivescă armatei împărătești, care a luat în stăpânire fără ezitare pământul ipotecat, pentru împăratul Carol al IV-lea.

Otto cel leneș a renunțat fără luptă la toate pretențiile prin tratatul de la Fürstenwald din anul 1373. Lipsit de glorie și-a sfârșit viața într-un castel din Landshut.

[Continuarea pe pagina 2]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să
fie cu casa ta și cu tot ce este al
tău” !
I SAMUEL 25 : 6

[Continuarea de pe pagina 1]

Înșelat de plăcerea senzuală și de desfătare, a vândut pe un preț de nimic minunatele privilegii la care a fost chemat.

Această tristă poveste de viață se reia în jurul nostru de sute de mii de ori, cu o însemnătate mult mai adâncă.

Cuvântul lui Dumnezeu ne pune impresionant acest adevăr în fața ochilor prin istoria lui Esau.

Esau a fost fiul întâi-născut și odorul tatălui său, Isaac. Întâiului născut îi erau destinate toate făgăduințele prețioase pe care Dumnezeu i le-a dat lui Avraam pentru neamul lui, pentru timp și veșnicie.

Esau a venit flămând și obosit de la vânatoare și a văzut o mâncare de linte pe care o pregătise fratele lui. Mâncarea ademenitoare bătea la ochi și el l-a rugat.

„Dă-mi, te rog, să mănânc din ciorba aceasta roșiatică, fiindcă sunt rupt de oboseală.” Iar Iacov a spus : „Vinde-mi azi dreptul tău de întâi-născut !”

Esau a răspuns: „Iată, am să mor și la ce-mi va folosi dreptul de întâi-născut ?” Iacov a spus : „Jură-mi întâi !”

Și el i-a jurat și deci i-a vândut lui Iacov dreptul lui de întâi născut. Atunci Iacov i-a dat pâine și ciorba de linte.

Și el a mâncat și a băut și s-a sculat și a plecat de acolo. Astfel a vândut Esau dreptul lui de întâi-născut”. (Geneza 25 : 31 – 34) Părea că a trecut mult timp, ca și când acest negoț trist ar fi rămas fără consecințe pentru Esau. El a ieșit afară și după aceea, ca și înainte, ca un vânător curajos cu spadă și arc.

Anii au zburat. Tatăl a îmbătrânit și a orbit ; Isaac și-a simțit puterile micșorându-se ; el voia să pună binecuvântarea de întâi-născut pe capul favoritului său, Esau ... [Cont. în nr. Viitor | Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: XV, 2 | Georg von Viebahn, BERLIN | 1909-1910 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri

[Petru Popovici]

CAPITOLUL 17

GEORGE MÜLLER

Nici cea mai scilpitoare rațiune nu poate soluționa așa probleme cum le-a avut George Müller decât numai Dumnezeu.

În el se încredea copilărește și Lui îi cerea totul.

Ba chiar a mers mai departe. El își verifica îndeaproape că rugăciunile îi sunt ascultate.

De mai multe ori primise din partea unui negustor din Londra, pe care nu-l cunoștea, suma de 2500 lei.

Odată, aflându-se în mare nevoie de bani, Müller cere lui Dumnezeu bani, și cere în mod deosebit să pună pe inima negustorului gândul să-l ajute.

A doua sau a treia zi negustorul trimite un nou cec de 2500 lei cu următoarele cuvinte :

„Scumpul meu domn, cred că într-o înrâurire din partea lui Dumnezeu asupra mea, vă trimit cecul acesta”...

„Cred - își zice Müller - și acum sunt ascultat de două ori. Dumnezeu îmi trimite bani și mi-i trimite prin omul pe care l-am cerut să-l întrebuițeze”.

Se mai putea îndoii el de existența Dumnezeului celui viu care răspunde prompt rugăciunilor ?

Bizuirea lui pe Dumnezeu a determinat și pe alții la acest lucru. Într-o scrisoare primită la 5 iulie 1880 din Noua Zeelandă cu 125 lei se spunea :

„Anul trecut am locuit la Bristol în fața ferestrelor caselor dumneavoastă a căror vedere ne înnoia mereu credința. Am fost atunci opt luni fără lucru, neprimind decât 8 lei și 75 bani pe săptămână pentru familia mea și pentru mine.

Dar Dumnezeu nu a îngăduit niciodată să fim în nevoie. Când lucrurile păreau mai negre, cele o mie de ferestre ale dumneavoastă luminate seara erau „o mie de făgăduințe” cum zicea soția mea, și pot să adaug : ele au adus o mie de ascultări”.

Iată câteva caracteristici de seamă ale acestui mare bărbat : El a fost un adânc cercetător al Cuvântului lui Dumnezeu.

Chiar de a două zi după convertire, el a avut o dorință mare după citirea Bibliei, dorință care nu l-a părăsit până la moarte. În fiecare zi se scula dis de dimineață să cerceteze Cuvântul.

Mai întâi de toate la el era Biblia. Într-o scrisoare trimisă Societății Biblice pentru Britania și Străinătate în 1897, el spunea că a citit Biblia mai mult de 200 ori, de 4 ori pe an timp de 69 ani.

El a dat ascultare deplină voii lui Dumnezeu. Dorea în chip sincer să cunoască în toate voia Lui.

Era gata să lepede orice prejudecăți, să se despartă de orice dorințe personale și să accepte în totul voia Lui.

Nu voia să facă un pas fără El. Căuta să-I împlinească voia până în cele mai mici amănunte.

Iată regulile lui în căutarea voii lui Dumnezeu :

1. „Dacă vreau să aflu care este voia Domnului trebuie să mă încredințez mai întâi că voia mea a fost adusă la supunere deplină, adică nu păstrez nici urmă de voință proprie în ascunzișurile inimii ...

Voia Domnului nu ni se descoperă decât când suntem pe deplin hotărâți să o facem.

2. Caut apoi să nu mă las furat de simțiri care m-ar putea amăgi. Pentru aceasta caut serios în Scriptură îndemnul care îmi trebuie. Nu mă multumesc cu un

îndemn care mi s-ar părea mie „al duhului”, până nu cercetez amănunțit Cuvântul, știind bine că între Cuvântul scris și între îndemnurile Duhului e întotdeauna potrivire.

3. Abia după aceea pun în cântar împrejurările ca să le cercetez în lumina Cuvântului și sub înrâurirea Duhului Sfânt.

4. În sfârșit, mă rog lui Dumnezeu cu toată căldura să-mi arate voia Lui.

În felul acesta, prin rugăciune, prin cercetarea Cuvântului, prin întrebuițarea dreptei judecăți, ajung la înțelegerea lucrurilor potrivite cunoștinței și staturii mele duhovnicești și în deplină liniște, pornesc la lucru într-un duh de rugăciune”.

El a fost puternic în credință. Îl lua pe Dumnezeu pe cuvânt și se bizuia în totul pe făgăduințele Lui.

Pășea cu îndrăzneală pe cărarea minunată a credinței și niciodată nu a fost dat de rușine. Viața și lucrările lui constituie o dovadă că Dumnezeu își ține cuvântul dat. El a fost stăruitor în rugăciune ...

[Continuarea în numărul viitor]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]